

РЕШЕНИЕ

№ 5959

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12557** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Р. И. М., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез адвокат К., срещу Решение № Ц1040-21-440/27.11.2020г. на Директора НА ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, издадено на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО във връзка с чл.54а, ал.1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване/КСО/. Твърди, че така постановеното решение е неправилно, необосновано, немотивирано, постановено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Счита, че среднодневния осигурителен доход, върху който следва да се изчисли обезщетението за безработица е неправилно определено от административния орган в размер на 72,156лв., което е довело и до незаконосъобразен резултат дневно парично обезщетение в размер на 43,30 лв. Иска се отмяна на оспореното решение. В съдебно заседание се представлява от адв. С., който поддържа жалбата по изложените в нея аргументи. Представя списък с разноските, които претендира.

Ответникът, Директорът на ТП на НОИ-С. град, чрез процесуален представител юрк. Б. оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени

доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Заявление № УРИ 9033-21-40/10.09.2020г. Р. М. е депозирал в ТП на НОИ с искане за отпускане на парично обезщетение „Безработица“(ПОБ) по чл.54а от КСО. Като основание за искането си е посочил и приложил Решение от 25.08.2020г. на едноличния собственик на капитала на [фирма], ЕИК[ЕИК], с което е освободен като управител на дружеството, считано от датата на заличаването му в Търговския регистър- 31.08.2020г.

От представените документи и след справка в Регистъра на осигурените лица, длъжностното лице е приело, че към датата на прекратяване на правоотношението жалбоподателя е бил осигурен за повече от изискващите се 12 месеца от последните 18 месеца, поради което има право на ПОБ. С Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, издадено на основание чл. 54ж, ал.1 от КСО във връзка с чл.54а, ал.1, чл.54б, ал.1 и чл.54в, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване/КСО/ за М. е констатирано – прекратяване на осигуряването на 31.08.2020г., осигурителен стаж след 31.12.2001г. – 18г. и 4 месеца. Осигурителният доход за периода от 01.08.2018г. до 31.07.2020г., от който е определен размерът на паричното обезщетение за безработица е изчислен в размер на 36006.31 лв. Определеният среднодневен осигурителен доход е в размер на 72.16 лв., съответно изчисленото дневно парично обезщетение за безработица в размер на 43.30 лв. При тези изводи осигурителният орган е отпуснал на жалбоподателя парично обезщетение за безработица , считано от 31.08.2020г. до 30.08.2021г. в размер на 43.30лв. дневно.

На основание чл.117, ал.1, т.2, б. „б“ КСО М. обжалвал Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица недоволен от размера на определеното му дневно парично обезщетение за безработица. Предвид подадената жалба длъжностно лице е извършило повторна проверка на подадените по чл.5, ал.4 КСО данни за процесните периоди, при която е установен среднодневен осигурителен доход за лицето в размер на 36006.31 лв. Според изчисленията на осигурителния орган, среднодневният осигурителен доход 36006.31 лв., от който е определен размера на ПОБ разделен на работните дни през периода 08.2018г. до 07.2020г., които са 499 определя среднодневния осигурителен доход в размер на 72.16 лв. Прието е, че дневното парично обезщетение за безработица е 60% от така получения среднодневен осигурителен доход по смисъла на чл.54б, ал.1 КСО, поради което отпуснатото с обжалваното Разпореждане дневно парично обезщетение за безработица е в размер на 43.30 лв. С оглед на горното жалбата на Р. М. е приета за неоснователна, а Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването е потвърдено с процесното Решение № Ц1040-21-440/27.11.2020г. на Директора НА ТП на НОИ – С. град.

По делото е прието заключение от Съдебно счетоводна експертиза (ССЧЕ)- основна и допълнителна, допусната по искане на жалбоподателя, която се цени от съда като обективно и компетентно. От заключението по ССЧЕ, се установява: че: 1. среднодневният осигурителен доход на обезщетението за временна нетрудоспособност е в размер на 80% от среднодневното възнаграждение, а именно 99,0476 лева; 2: Среднодневният осигурителен доход за Р. И. М. за периода от м.01.08.2018г. до 31.07.2020г. включително, е в размер на 116,3208 лева; 3: дневното парично обезщетение за безработица определено съгласно чл.54б, ал.7 КСО е в размер

на 69,7925 лева; 4: Осигурителният доход за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г., върху който следва да се изчисли обезщетението за безработица е в размер на 116,3208 лева. От представените от вещото лице отговори по поставените въпроси по Допълнителната ССЧЕ е установено, че сборът от доходите за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност върху които са дължими и внесени осигурителни вноски за Р. И. М., е 46 800,00 лева, която сума е формирана от: - месечен доход по код 10, в размер на 2600,00 лева за 18 месеца, върху който са дължими и внесени осигурителни вноски и; -месечен доход по код 12, в размер на 0,00 лева за 18 месеца, върху който не се дължат осигурителни вноски, тъй като лицето е осигурено върху максималния месечен размер на осигурителния доход, който за страната в периода 01.07.2017г. до 30.11.2018г. е 2600,00 лева. На следващо място е констатиран осигурителен доход за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г. е в размер на 58 044,39 лева и съобразно изричните норми на КСО и на НОИПОБ, както и с подадените данни с декларация обр. №1 за Р. И. М., експертната е установила: Среднодневният осигурителен доход за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г. е в размер на 116,32 лева, съответно дневното парично обезщетение за безработица е в размер на 69,79 лева.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество, като подадена от правоимащо лице, срещу подлежащ на оспорване административен акт и в рамките на преклузивния срок по чл. 118, ал. 1 от КСО. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят има право на парично обезщетение за безработица по чл. 54а, ал. 1 от КСО, както не е спорно и времето за което ще получава обезщетението, нито периодът, според който е изчислено. Спорът касае единствено размера на отпуснатото парично обезщетение, по-конкретно размерът на дневното парично обезщетение за безработица.

Според чл.54а, ал.1 КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Съгласно разпоредбата на чл.54б, ал.1 КСО дневното парично обезщетение за безработица е в размер 60 на сто от среднодневното възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" за последните 24 календарни месеца, предхождащи месеца на прекратяване на осигуряването, и не може да бъде по-малко от минималния и по-голямо от максималния дневен размер на обезщетението за безработица. В алинея 7 е посочено, че в периода по ал. 1, от който се определя среднодневното възнаграждение или среднодневният осигурителен доход, се включва време, което се зачита за осигурителен стаж, без да се дължат осигурителни вноски, или през което лицето не е осигурено за безработица, при определяне на осигурителния доход се вземат съответно: т.2. за времето на платен отпуск за временна неработоспособност и за бременност и раждане, както и при осиновяване на дете до 5-годишна възраст - доходът, от който е определено паричното обезщетение, по правоотношенията, по които лицето е осигурено за безработица; т.4 за времето, през което лицето не е осигурено за безработица - среднодневната минимална работна заплата, установена за страната за съответния период.

Нормата на чл.41, ал.1 КСО предвижда дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер 80 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността. Дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване не може да надвишава среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението. В алинея 3 е предвидено, че за дните, включени в периода по ал. 1, през които лицето е получавало парично обезщетение от общественото осигуряване за временна неработоспособност, за бременност и раждане или при осиновяване на дете до 5-годишна възраст, се взема предвид доходът, от който е определено паричното обезщетение.

Съобразно разпоредбата на чл. 54к от КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет - Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/. Според нормата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 от Наредбата се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, данните от издадените болнични листове и решенията по обжалването им, като се използват и данните от регистъра на осигурителите и самоосигуряващите се лица, регистъра на приходите от осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване, регистър "Трудови договори", регистър "Пенсии", регистър "Трудови злополуки", регистър "Професионални болести", регистър "Парични помощи за профилактика и рехабилитация" и от регистър "Парични обезщетения и помощи от ДОО", както и данните от удостоверенията по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2 от наредбата. В този смисъл преценката на правото на парично обезщетение се извършва от компетентния административния орган на база данните, съдържащи се в посочените източници на информация.

Видно от представените по делото документи, вкл. Справка от информационната система на НОИ за периода 10.12.2018г. до 25.05.2020г., т.е. включващ се в процесния, Р. М. е бил в платен отпуск и е получавал обезщетение за временна неработоспособност. Това обстоятелство е отразено и в заключените на вещото лице по ССчЕ. От експертното заключение се установява, че за посочения период среднодневното възнаграждение за временна нетрудоспособност поради общо заболяване е в размер на 123,8095 лева, съгласно чл.41, ал.1 среднодневният осигурителен доход на обезщетението за временна нетрудоспособност е в размер на 80% от среднодневното възнаграждение, а именно 99,0476 лева. На следващо място според изчисленията на вещото лице, които са осъществени съобразно разпоредбите чл.57б, ал.1 и чл.57б, ал.7, т.4 и т.7 среднодневният осигурителен доход за периода от м.01.08.2018г. до 31.07.2020г. включително, е в размер на 116,3208 лева, съответно дневното парично обезщетение за безработица, определено съгласно чл.54б, ал.7 и е в

размер на 69,7925 лева. Осигурителният доход за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г., върху който следва да се изчисли обезщетението за безработица е в размер на 116,3208 лева.

В Решение № Ц1040-21-440/27.11.2020г. на Директора НА ТП на НОИ – С. град е прието, че за 24-месечния период по чл.54б, ал.1 КСО от 01.08.2018г. до 31.07.2020г. дневното парично обезщетение за безработица на М. е 60 % от така получения среднодневен осигурителен доход определен съгласно чл.54б, ал.1 КСО. Съдът не споделя този правен извод на административния орган, тъй като не съответства на чл. 54б, ал.7, т.2 от КСО. Съгласно тази разпоредба, когато в 24 – месечния период, служещ като основа за определяне размера на обезщетението за безработица се включва време, което се зачита за осигурителен стаж, без да се дължат осигурителни вноски, или през което лицето не е осигурено за безработица, при определяне на осигурителния доход се вземат съответно: за времето на платен отпуск за временна неработоспособност - доходът, от който е определено паричното обезщетение, по правоотношенията, по които лицето е осигурено за безработица. Тази разпоредба е ясна – законът говори за "определено" обезщетение за възникналата временна неработоспособност, тоест това обезщетение, което се дължи и изчислява въз основа на дохода на лицето, а не за "изплатено" обезщетение, каквото разширително тълкуване е допуснал административния орган.

Съгласно приетото заключение по Допълнителната ССЧЕ, което се потвърждава от представените по делото доказателства за лицето Р. И. М. през периода 01.07.2017г. до 30.11.2018г. са подадени данни с Декларация образец № 1 по реда и условията на Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г.: по код 10 - за управителите и прокуристите на търговски дружества и на еднолични търговци и на техните клонове, членовете на съвети на директорите, на управителни и надзорни съвети и контролорите на търговски дружества, синдиките и ликвидаторите, както и лицата, работещи по договори за управление на неперсонифицирани дружества и лицата, на които е възложено управлението и/или контролът на държавни и общински предприятия по глава девета от Търговския закон, техни поделения или на други юридически лица, създадени със закон, и по код 12 за самоосигуряващи се. За горепосочения период, доходът върху който са внесени осигурителните вноски е равен на максималния осигурителен доход определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2017г. и 2018г. Сборът от доходите за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на временната неработоспособност върху които са дължими и внесени осигурителни вноски за Р. И. М., е 46 800,00 лева, която сума е формирана от: месечен доход по код 10, в размер на 2600,00 лева за 18 месеца, върху който са дължими и внесени осигурителни вноски и месечен доход по код 12, в размер на 0,00 лева за 18 месеца, върху който не се дължат осигурителни вноски, тъй като лицето е осигурено върху максималния месечен размер на осигурителния доход, който за страната в периода 01.07.2017г. до 30.11.2018г. е 2600,00 лева. Експертизата е установила, че осигурителният доход за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г., е общо в размер на 58 044,39 лева за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г. Съобразявайки се изрични норми на КСО и на НОИПОБ в задача 2, както и с подадените данни с декларация обр. №1 за Р. И. М., е установен: Среднодневният осигурителен доход за периода 01.08.2018г. до 31.07.2020г. е в размер на 116,32 лева, съответно дневното парично обезщетение за безработица е в размер на 69,79 лева. Предвид липсата на подробни изчисления в Разпореждане №

214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването, не е възможно да се направи сравнение, с твърдяното от жалбоподателя и с констатациите в ССЧЕ, но видно от посоченото в обжалваното Решение и съществените разлики в посочените суми като краен резултат и тези отпуснати с Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, е видно, че релевантни за спора обстоятелства не са намерили отражение в извършените от административния орган изчисления.

В обобщение на изложеното до тук съдът намира, че Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отпуснато парично обезщетение за безработица в размер на 43.30 лв. дневно за периода 31.08.2020г. до 30.08.2021г., потвърдено с Решение № Ц1040-21-440/27.11.2020г. на Директора НА ТП на НОИ – С. град, е постановено в противоречие на материалния закон, като с него неправилно е определен размерът на паричното обезщетение за безработица на жалбоподателя по гореизложените от съда съображения.

Съдът взе предвид разпоредбата на чл. 117, ал. 3, изр. II от КСО, според която при оспорване по административен ред, с решението ръководителят на териториалното поделение на НОИ решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането и с оглед на това, че по спора няма неизяснени обстоятелства, счита, че преписката следва да се върне –на компетентния административен орган за ново произнасяне, при спазване приложението и тълкуването на закона, съгласно настоящото решение.

При този изход на правния спор, на жалбоподателя се дължат сторените и претендирани в производството съдебно деловодни разноски. С оглед възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано в размер на 1260 лв., съдът намира същото за основателно, с оглед предмета на спора и действителната правна и фактическа сложност на делото и го определя в размер на 850 лв. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски в общ размер от 1200 лв. /в т.ч. възнаграждение за адвокат и възнаграждение за ВЛ/.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 118, ал. 2 от КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 63 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. И. М., ЕГН [ЕГН], [населено място], [жк],

[жилищен адрес] Разпореждане № 214-00-21707-1/08.10.2020г. на Ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отпуснато парично обезщетение за безработица в размер на 43.30 лв. дневно за периода 31.08.2020г. до 30.08.2021г., потвърдено с Решение № Ц1040-21-440/27.11.2020г. на Директора НА ТП на НОИ – С. град.

ВРЪЩА преписката на Ръководителя на осигуряването за безработица, ТП на НОИ С. град, за ново произнасяне по Заявление № УРИ 9033-21-40/10.09.2020г. Р. М. , при съобразяване на задължителните указания по приложението на закона, дадени в мотивите на решението.

Решението е окончателно, на осн. чл. 119 КСО и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: